

handlet vilkaarlig, idet man af Klagen faar det Indtryk, at Valgbestyrrelsen har ladet en af disse Mænd, nemlig Kunstgartner Wendt af Sct. Jørgensbjerg faa Vejlighed til at afgive sin Stemme for Grev Scheel, imedens, som det fremgaar af Klagen, de andre, der vilde stemme paa Rosleff, ere blevne afviste, saa viser den retslige Undersøgelse, at dette beror paa en Misforstaaelse. Kunstgartner Wendt har nemlig i rette Tid efterstet Valglisten for Sct. Jørgensbjerg, og da han fandt, at han stod opført paa Tillægslisten, saa gif han til Sogneraadet og godtgjorde sin berettigede Udkomst til at staa opført paa Hovedlisten og blev optagen i rette Tid; han har altsaa haft Ret til at stemme ved Valget. Derimod er der den Mærkelighed, at den Mand, som her klager til Folketinget over at være afvist ved Valget, fordi han stod opført paa Tillægslisten og ikke paa Valglisten, har tilstaaet, at han i rette Tid har set efter paa Valglisten og opdaget, at han stod paa Tillægslisten, men desuagtet har han ikke klaget; som Følge deraf er han bleven paa Tillægslisten, og de andre, der ikke en Gang have efterstet Listen, da de vare fremlagte til Eftersyn, er det gaaet ligesom ham; ingen af dem har klaget i rette Tid, derfor ere de blevne staaende paa Tillægslisten og først den Dag, de stedeses til Valg, opdages det, at den Omstændighed, at de staa paa Tillægslisten, gør, at de ikke kunne faa Lov til at afgive Stemmerne, da Datoen for deres Valgrets Indtræden falder senere end den 20de April, da Valget foregik. Naar Udvalgets Flertal uagtet disse Mangler ved de tre Valglisten, jeg her har nævnt, dog tillader sig at indstille dette Valg til Godkendelse, er det af den Grund, at Flertallet finder, at en Afgørelse i den Retning vil være i fuldstændig Overensstemmelse med den Praksis, som dette Ting i lignende Tilfælde har fulgt baade under Junigrundloven, og efter at Grundloven af 28de Juli 1866 er udkommen. Da det sidste Valg har bragt et stort Antal ny Medlemmer ind i dette Ting, om hvilke jeg ikke tør forudsætte, at de alle have sat sig omhyggelig ind i dette specielle Forhold, skal jeg anføre en Række Eksempler paa Valgbreve, der ere godkendte her i dette Ting, uagtet der ligesom her har foreligget Klager over Valglisten, og

uagtet Stemmeforstøtten har været faare ringe. Jeg skal forelægge for det høje Ting adskillige Eksempler, der godtgøre, at Tinget hidtil har høvdet den Praksis, at enhver paa lovlig Maade berigtiget Valgliste bliver at betragte som gyldig Norm for Afstemningen ved ethvert Valg, og at den enkelte Vælger, som urigtig er udelukket af Valglisten eller er opført med urigtigt Navn eller fejlagtigt er opført paa Tillægslisten, maa tilskrive sig selv Skylden for, naar han ikke klager i rette Tid, at han mister sin Valgret enten for et Aar eller for det Tidrum, Tillægslisten angiver. Det første Tilfælde, jeg skal nævne for ærede Medlemmer, er et Valg, der foregik i 1858 i Kjøbenhavns 2den Valgfreds, ved hvilket Valg Generalkrigskommissær Lange blev valgt med 1, siger og skriver en Stemmes Majoritet mod den bekendte Politiker N. Hage. Der blev klaget til Tinget over dette Valg, og navnlig blev der klaget over, at en Mand, der hed Næblerød, blev afvist paa Valgdagen, uagtet det senere viste sig, at han stod opført paa Valglisten. Misforstaaelsen bestod nemlig i, at Manden angav sit Valglisteførelser, at han stavede sit Navn med „æ“, men paa Valglisten stod han opført som stavende sit Navn med „e“: Næblerød. Listeførelseren kunde derfor ikke finde ham mellem de Navne, der begyndte med N-æ og afviste ham. Det viste sig senere, at han stod paa Listen under Navnet Næblerød. Hvad sagde nu Folketinget til denne Klage over, at den nævnte Vælger blev afvist og ikke fik Lov til at afgive sin Stemme? Jeg skal anføre en Udtalelse af den daværende Ordfører: D. Müller. Den findes i Folketingstidenden for 1858, Sp. 41—42 — jeg haaber, at den højtærede Formand giver mig Tilladelse til at citere nogle Udtalelser af Folketingstidenden til Behjælpning af dette Forhold. Han udtaler sig saaledes: „Udvalget stønner derfor ikke rettere, end at her ikke er begaaet nogen Fejl, og at Tilfældet formentlig ganske maa sættes i Klasse med det sædvanlige, at en Persons Navn er udeladt af Listen, og det maa følgerlig blive vedkommendes egen Sag, at han ikke har paaset, om hans Navn fandtes paa Listen. Udvalget maa derfor indstille, at dette Valg erkendes for gyldigt.“ Der rejste sig en meget stærk Diskussion om dette Valgbrevs Godkendelse her i Tinget.